той гаждал крайника от мене — а то жалко било!! —
Аз се готвех за чужбина и му се доверих и на всеки
ще замина за да специализирам — да работя в чужината!
Той се изсмя на само — "Дали аз на пътох а ти на
Запад — а може един ден пак да се срещнем под чужната
на чужина"!

Но, уви! бяхме сме бащо не се видяхме
повече. Простихме се, когато той замина за Варна.
Получи се следа писмо, че морето е толкова красиво
че изгаго дали за описване — но много средства му трябвало за
да живее болната си — да лиши с чужбина режим на ученето —
от другарите си, се хвалеше! "Все бедни емигранти
сме тук" — Виждаше той с немалка другарят който са му дали
увереността че мисли и чувства като него! —
Аз замина сестра в чужбина — след 15 год. се завърнах
и чуках тъй запознах любови стихове. Исках да се видя
с него, но злата съдба го сгради и попречи — аз не
можах да видя израстналия Колю — величавия берсеркер
какъв може морячка. Но съм щастлив че съм изгубил
моряк който — който ми говори за морето!

София — 1946 год —

Димитър Вл. Янев.

"Le poète inachevé"

ЛИТЕРАТУРЕН ИНСТИТУТ
Ф. № 82 59
ИНВ. № .....

ИНСТИТУТ ЗА ЛИТЕРАТУРА

P.S. Бях добавя, че често говорехме за събитията през
23 год. за руската революция — той тайно атакуваше и бе на
моята страна и искаше да отдели мнението си, изразяе му
бях често бурнови. В душата му хлокоглина беше. Често
анализирах дали не той е роден против диктата и нещо бяла
му беше развивал и това го караше да се чувствува отчаян
студенина. Ми се прекъсваше от другото вътрешно чувство... и
аз изоставах да се вмъкнем по дълбоко — защото ми той
нанасяше невъзможно да бъда прав с много далеч.
Но моята е увереност да подчертая че прогресивния
у Колю беше родена от противоречията на бащината му